L. B. HÅR TONIC.

273 Lizzie Street,
Winnipeg, Man.

Pris och tack till Edert hår-tonic. Jag är säker på, att jag begagnat nästan alla hårmedel, som hittills blivit förda i marknaden, och har ej funnit ett enda av dem giva någon hårväxt, utan jag händelsevis kom att vara i ett drug store på Selkirk Avenue en afton och fick se the L. B. Hair Tonic stående på disken; den påstods kunna producera hårväxt, bota dandruff och förhindra håret att falla. Jag var litet förvånad att finna priset vara så högt som $2.00 per flaska. Klerken sade mig, att det var alldeles nytt för honom och om jag ville lämna mitt namn och adress, skulle jag möjligen återfå mina penningar, ifall det ej var såsom det annonserades. Jag måste bekänna, att jag fann det gjort allt som någon person kan önska, ifall de vilja hava verkligt hår. Det vill otvivelaktigt förhindra dandruff, fallande hår, och därjämte producera hårväxt, för det har förorsakat mitt hår att växa mycket tjockt och långt.

Jag skulle vilja kraftigt råda folk med skalligt huvud att försöka det, och jag önskar det en Dominion-vid framgång. Ni är berättigad att begagna detta såsom ett vittnesbörd.

Högaktningsfullt,
Arthur Harvey,
703 Langside Street,
Winnipeg, Man.

Farmare och Fångstmän

Sänd Edra råa pälsvaror och djurhudar till

Hoerner, Williamson and Co.
241 Princess Street
Winnipeg

HÖGSTA PRISER,
OMEDELBAR BETALNING

SE
VIKING
Grädd Separator

Innan Ni köper.
Skriv efter katalog.

Swedish Separator Co.,
714 Confederation Life Bldg.
Winnipeg, Man.

25 CENTS

Klipp ut detta och sänd det med 25 Cents frimärken eller silver, så vill jag sända er

QVINNAN OCH HEMMET
med två bilagor,
Mönstertidning och Vårt Bibliotek, portofritt i sex månader, om ni ej nu är prenumerant, det är halva priset.

QVINNAN OCH HEMMET är den enda illustrerade kvinnotidskrift på vårt språk i Amerika.

Drag nytta av detta speciella tillbud nu och insänd strax.

Tillskriv MRS. IDA HANSEN,
Qvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Ia

Dr. G. D. PETERS
Dentist

504 BOYD BUILDING
(Fifth Floor)

Hörnet Portage Ave. & Edmonton St.

WINNIPEG

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGSBYRÅ
HYRKUSKVERK

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.

Första klassens droskor.

Kontorstelefon: Garry 400 och 575
Bostadstelefon: Garry 2181.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg

Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.

Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.

Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin laboratorium.

10011 Jasper Avenue,
Telefon 1032 — 4930 och 2009
EDMONTON. ALBERTA.

DR. O. P. MYERS
Chiropractor
Mrs. Litta Myers, Assistant
10 years experience. Consultation Free
155 Second Ave., S.
CALL OR WRITE.
Office Hours:
10 to 12, 2 to 6, 7.30 to 8.30.
Sundays 4 to 6 P. M.
Saskatoon, Sask.

VICTORY BONDS
köpas och säljes
Farmland till salu. Penningar utlånas
A. HANSON & CO. LTD.
236—2nd Ave.,
Saskatoon, Sask.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av **John A. Hägglund.**

XIII.

YTTERLIGARE NÅGOT OM LÖPGRAVARNA.

I föregående nummer försökte jag att beskriva löpgravarna samt även giva läsekretsen en föreställning om den ordning, rutin och förhållanden, som gjorde sig gällande i "trenches" under sommartiden. Med det följande hoppas jag att giva läsaren en idé om huru dant livet i löpgravarna tedde sig under vintern.

Vintermånaderna i norra Frankrike och Belgien äro rägniga och hava varit ovanligt sådana under kriget. Man kan ej i mannaminne erinra sig vintrar med så mycket rägn och kyla som de fem sistförflutna. En del auktoriteter påstå at den ständiga artillerielden var orsak till dessa ymniga och ihållande rägnfall. Kylan är naturligtvis ej så stark som här i landet. Så långt som jag erinrar mig, sjönk termometern aldrig lägre än 8 gr. Celsius, men den fuktiga luften och vindarna ifrån havet gjorde denna kyla mycket kännbar.

Skillnaden emellan "trench warfare" under vinter- och sommartid är ungefär densamma som erfares av personer vilka tillbringa sitt vardagliga liv under bar himmel i mars och juli månader. Det oupphörliga räget upplöste marken så att den, allrahelst i Flandern, kunde liknas vid vad man på engelska benämner "quagmire". Gyttjan eller leran, som man icke kunde undvika att komma i beröring med, klängde sig fast vid allting, vid våra kläder, ammunition, vapen o. s. v. Dessutom fann vattnet alltid sin väg till de utgrävda löpgravarna, så att det på många ställen kunde stå ända till 2 a 3 fot högt uti desamma. Man begagnade sig av pumpar för att bortföra vattnet, men utan nämnvärt resultat, ity att i flesta fall rann det snabbt tillbaka igen. På sådana platser där marken sluttade mot fiendens positioner, drevo vi fienden ifrån sina första linier med att översvämma hans "trenches" med vatten, och tyskarna i sin tur tvingade oss att göra detsamma på sådana platser där markens kupering så tillät.

Flera för läkarevetenskapen okända sjukdomar uppstodo genom att soldaterna ständigt voro utsatta för all denna fuktighet. Däribland märkes "trench fence" och "trenchfeet". Den sistnämnda var en svår sjukdom, som ofta nödvändiggjorde amputering av den lidandes fötter. Fötterna begynte att svälla och blevo mycket ömtåliga, efter några dagar blevo de svarta på grund av att blodet ej hade fri cirkulation, och så inställde sig kallbrand. För att förhindra sjukdomen, som var orsakad av att man ofta måste stå i vatten, fingo vi befallning om att ej begagna "puttees", åtsittande benkläder eller trånga skodon. Befallningar om att ej använda strumpor blevo också utgivna, i stället skulle vi gnida fötterna väl med valfiskolja och sedan linda papper om dem. Dessa förordningar voro mycket effektiva, och under de senare åren kunde man till och med bli straffad om man fick "trench-feet", ity att man hade ådragit sig sjukdomen genom försummelse, och "neglect" eller försummelse är en svår förbrytelse i en armé.

Man försåg oss även med långa gummistövlar, som gingo till höfterna, och tjocka, varma underkläder av ylle, dessutom en "sweater" och en armlös överrock gjord av getskinn. Iklädda alla dessa kläder liknade vi mera deltagare i en polarexpedition än soldater.

Om läsaren önskar en mera realistisk föreställning om vad man fick utstå under vintermånaderna i löpgravarna, så kan han ju följa nedanstående anvisningar:

Bygg en vägg av säckar fyllda med sand på någon tom plats och en no. 2 sådan omkring 150 yards ifrån den första och avskjut ett skott då och då emot huvudet på den person som är din motståndare, och vilken gör det samma. Om man så önskar att få erfara huru dan denna existens ter sig under vintern, utsök ett sumpigt, flackt stycke land, gräv ett dike 7 eller 8 fot djupt och stå i isvattnet som flyter i detsamma, i timtal. Sedan arrangera ett antal säckar fyllda med kulor och dynamit; dessa kunna tjäna som "karteschkulor", lägg dynamit på bröstvärnet och låt det föreställa "high explosives" samt gräv sedan ner en större kvantitet av samma sprängämne under dina fötter — landminor. Antänd därpå alltsammans, sedan du engagerat någon att vid samma tid kasta handgranater och bomber emot dig, och man kan härav få en glimt av vad en "äventyrare" (som någon behagat kalla soldaterna) hade att utstå. Ja, man fick ibland mer än nog av "äventyr".

Nattetid i löpgravarna är den tid på dygnet då nästan varenda man är verksam. De som icke äro på vakt i löpgravarna utföra reparationsarbete på bröstvärnen och taggsträngsskyddarna, som under dagen kunna ha blivit sönderskjutna, eller också grävas nya löpgravar eller jordkulor och ny "barb-wire" uppsättes. Allt detta försiggår under mörkrets skydd, och som oftast var det en tävlan mellan oss och fienden om vilken som skulle bliva färdig med arbetet först. Så fort någondera av parterna hade sitt arbete uträttat började de den vanliga gevärselden och tvingade på så sätt motståndarne att upphöra med sitt arbete.

En hel del arbete försiggick framför bröstvärnen eller i "no man's land", och därför måste man iakttaga den största möjliga tystnad. Närhelst en lysraket uppsändes, kastar man sig på marken eller förblir totalt orörlig för att ej upptäckas, ty om så skulle hända bleve man strax skottavla för en kulspruta eller gevärseld och ibland till och med artillerield.

Patrullarbete hörde också till ordningen för natten. Detta arbete bestod uti att sända ut ett antal män som hade till uppgift att rekognosera landstrackor så nära intill fiendens linie som möjligt, för att utröna om något nytt grävningsarbete utförts eller om nya "barb-wire" stängsel uppsatts. Det kunde ibland hända att vi tillegnade oss större kvantiteter av fiendens taggstängsel under sådana rekognoseringsfärder och förde i triumf de erövrade materialerna till våra egna "trenches". Men glädjen var ofta av kort varaktighet, ity att nästa natt eller någon följande natt kunde lika mycket och ibland mer av vår "barb-wire" bortföras av fienden. Patrullarbetet var ofta mycket livsfarligt, därför att om man råkade att förvilla sig i mörkret och ej återvände till den plats av vår linie som bestämts av regementschefen, kunde man lätt bli skjuten av ens egna kamrater. Dessa misstag begingos ofta, så att de personer som voro på rekognosering voro utsatta för fiendens såväl som vår egen eld, om minsta misstag eller förvillelse begicks. Dessutom kunde det hända att vi sammanträffade med fientliga patruller, och då blev det merendels genast en skarp strid, varvid man begagnade sig av handgranater, bajonetter och gevär, ja, till och med sådana primitiva vapen som träklubbor, vilka hade spikar inslagna i den grövre änden. Dock hände det ibland att det blev ömsesidig obenägenhet att strida på detta sätt. Jag erinrar mig ett sådant äventyr från en plats. Vi voro ungefär halvägs emellan fiendes och våra egna linier och 8 till antalet, när vi fingo se en tysk patrull på samma styrka. Ömsesidig tystnad rådde för ett par sekunder, under det att båda partierna noggrannt iakttogo varandra. Till slut sade den sergeant som hade kommandot av det parti jag tillhörde: "Good evening, Fritz, fine night, is it not?" Han fick genast svar på engelska, som lydde: "Yes, it is a fine night, but we don't feel like fighting. Good night!" Härav kan man se att humor ej fattades även i spännande situationer och att man ibland är **människa även om man är ikläd uniform.**

Ett mycket nervspännande och ansträngande nattarbete var att vara på utpostvakt. Dessa utposter eller "listening posts", som de kallades, voro anlagda ett stycke framför frontlinien, distansen beroende på avståndet till fiendens linie. Manskapet utgjordes av 2 till 5 man, som hade till uppgift att lyssna och noggrannt hålla utkik över "no man's land". Ibland kunde sådana utposter vara endast ett 40-tal yards ifrån fiendens och rätt ofta kunde man höra viskningarna och hostande eller ljudet av rörelser ifrån fiendens "listening posts". Merendels avlöstes manskapet efter två timmars tjänstgöring, och om vädret var ytterst dåligt efter 1 timme. Att ligga och stirra i nattens mörker med kännedomen om att fienden kunde vara inpå en när som helst var mycket ansträngande på nerverna och jag vet personligen att jag ibland tycktes se sådana föremål som trästubbar och jordkullar röra på sig, och naturligen första tanken var den att det var fienden som närmade sig. Härigenom uppstod rätt många s. k. falska alarm.

På tal om falska alarm erinrar jag mig en lustigare episod ifrån denna plats. Det är nämligen så, att en order eller "message" sändes ifrån regementschefen och passeras muntligen från person till person i löpgravarna. Härunder kunde misstag uppstå och så var det även denna gång.

Budet ifråga som utgick från regementets huvudkvarter var: "The General is coming." Därmed skulle vi varnas, så att vi voro på våra poster och höllo allt i den bästa möjliga ordning. Nåväl, när budet kom till den löpgrav varest jag befann mig, lydde det: "The Germans are coming", och i en hast blev det liv och rörelse med sökande efter handgranater, gevär och dylikt, och ett större antal av männen började genast att skjuta vilt i nattens mörker. Efter några minuter blev det dock klart för oss att ett misstag begåtts, och vi kände oss glada däröver, ty vi hade mindre lust att tillbakaslå ett fientligt anfall i det rådande mörkret. En nattattack är det förskräckligaste som kan förekomma i en soldats liv.

Under vår vistelse här begynte man att gräva de stora landminor, med vars exploderande engelsmännen nästan totalt bortsprängde och erövrade Messines höjder. Men mera därom någon annan gång.

Näst avecka blir ämnet: En strid i natten slaget vid Loos samt något om canadensarne såsom soldater.

VAR ICKE EN SLAV UNDER NÄRVERNA.

Goda råd till närvöst folk.

Personer som äro ytterligt närvösa, uttröttade och nedbrutna, som få "jumps" och "fidgets", som ej kunna koncentrera sina tankar på arbetet, ha "fits" och "blues", darrning, närvös huvudvärk och dyspepsi samt den där "Jag bryr mig om ingenting" känslan, så vanlig hos närvöst folk, kunna taga det som ett visst faktum att deras obehag beror på fattigbliven eller devitaliserad närvkraft. Deras närvceller svälta, och då de ge upp helt och hållet, blir närvöst sammanfall och nedbrutenhet resultatet.

En utomordentlig behandling för svaga närver finnes i det berömda Ferro-Peptine, sammansatt av sex bland de bästa närvvitaliserande element, kända för modärn kemi. Dessa tabletter gå rätt till närvcellerna och börja omedelbar verksamhet. Tag en Ferro-Peptine tablet, vänta tio minuter och vakta Er själv ryckas upp. De föda edra utsvultna närvceller, starta frisk blodcirkulation och normal matsmältning. Så klarnar Ni upp, får ett leende över Er, får något av den forna "pep" tillbaka i Ert system och känner Er så lycklig och lugn som vid högvatten. Ferro-Peptine är absolut oskadligt, innehåller inga farliga, vanebildande droger, är lätt att taga, billigt, och alla ledande apotekare säljа det med en positiv garanti om framgångsfulla resultat.

Ruthenian Booksellers & Publishing Co., Ltd., 850 Main St., Winnipeg.

GUDARNAS BUDBÄRARE.

Vid ett av sina samkväm i lyckostaden Akämia, glädjelandet A'sawiq'kana, sorglöshetsvärldenn Manido wauk, hela skapelsens egentliga hemland och mål, hade Det Stora Goda Mysteriet, Kisha Manido, ädelguden, samt hans broder, Den Store Outforsklige Kasho Manido, Den Allsmäktige, skapat himlar och jord, ja, allt som vi människor inbegripit i vidfamnarord sådana som Makrokosm, Univärsum, och så vidare. Allt det, som vi i dag tro, hoppas, älska, ana och drömma, allt det, och en myckenhet annat fick tillvaro just då, som följd av de tvännes möte i Hinsidans värld, Bortoms lyckostad. Kärlekens mö, fruktsamhetens tärna, var dem emellertid behjälplig med skapandet, ty utan hennes bistånd är Kishas godhet och Kashes allmakt halft maktlösa; han är nämligen själen i deras verk, och så har hon vuxit från tidernas början, ja, i kärlekens ängd var hon de snövita känslolammens herdinna redan före Kashes uppvaknande från sin långsömn bakom evighets sparlakan av kaos.

Se, Kisha, Kashe och Kawätökan utgöra vår treenighet, menomini-folkets treenighet. Välvilja, Allmakt och kärlek voro, äro och förbli ett. De äro Den store Anden, menomini-folkets Hawätök.

A'tan'ken, han som av vitfolk benämnes Myt, har med stjärntecken förtalt oss detta; och han täljer oss så i åskors, stormars och böljors tungomål än i dag. Han berättar skapelsens historia alltid och oavbrutet, i brus och sorl, sus och porl, samt genom viddernas träd, fåglarnas yttranden och i vår egen rökskrift.

Därtill har han, A'tanq'ken bibrakt sin son, A'tanoq'kan, Sagas furste och Traditions, legendernas fader, allt, som det är oss gett att känna, och som förstås av hjärnor, som ännu ej lemnat spena och linda bakom sig.

Huru skapandet fortsattes, det känna vi genom A'tanoq'ken och hans underlärare, Kråka och Korp, Ceder och Gran. Och på dessas tungomål har han sagt oss följande och mera:

"Djurvärldens alla regioner och växtsläktets tusen hemland voro danade och försedda med näringsmedel och bekvämligheter av många slag, långt innan för dem avsedda inbyggare formats och besjälats av Treenigheten, av Kisha-Kashe-Kawätökan, Kawätökan-Kashe-Kisha, Den Store Anden, Mysteriets Mysterium. Och dettas kurirer, dessas budbärare, ilstjärnorna, de, som av er kallas kometer, hade länge sedan börjat sina färder mellan skaparens-uppehållarens hemdomän och det skapande vardets resultat, "stjärnorna". Så blev en efter annan av "kloten", av "himlakropparna", besjälad, behjärtad, behjärnad, och på ett sätt, som gjorde det möjligt för dem att alstra och fostra varelser av deras egen, av "klotens" art, sådana, att de harmonierade med ursprungen, med sina usrprung, de ammande världsdelarne. I sinom tid blev på det sättet även vår jord utrustad med ursprungen till vad hon i dag besitter.

Jordens alla barn, från sus till brus, från lava till ceder, från snigel till människa, ha ärft envar egenskap från sin mor, från Jord. Som dock ursprungligen erhöll dem från Treenigheten.

Treenighetens alla skapelser voro goda — relativt till sig. Och denna deras egenskap, liksom envar annan, gick i arv till skapelsernas skapelser, till stjärninvånarna. Men, fastän varje världsdel var en harmoni, kom disharmoni att finnas mellan delarna, och den fortplantade sig till rymdebarnens barn.

På det sättet uppkom oviljan mellan eld och vatten, som än i dag förnimmes här å vår del av Kisha-Kashe-Kawätökan-verket.

Jord härmade Treenigheten i allt; därhän till och med, att även hon försåg sig med sändebud. Drotten bland dessa heter Blixt, och dånet av hans springares hovar förnimmes i thordönet. Andra Jords sändebud voro stormarna, samt örn, Korp och Kråka.

Blixt själv heter på menominispråket Una-tawa-piu, men hans underordnade benämnas Ina'mäki'u, åskfåglar.

Nanoqke var jordens första "rörliga varelse", och Nanoqke var en björn. Från honom ledes vår härstamning, vadan hans bild än i dag är skönjbar på ettvart menominilitiskt totem, å varje vår trajbs standar och sköld. Vilket namn individen än må bära, så förknippas det städse med ättarnamnet Nanoqke eller dess meningsfränder Owa'sse och Ana'maki'u, därest individen ifråga är menominiit. Alldagsnamnet kan vara Wabosso eller Mini' (hare eller örn), men på hans pilar, hans tomahawk, hans sköld och över hans wigwams öppning ses alltid en Nanoqke avtecknad.

Ja, Nanoqke var en gång jordens enda rörliga varelse. Han fann därför tillvaron så odräglig, att han hos Kisha bad om antingen förintning eller förvandling. På Kishas och Kawätökans begäran omgestaltades han därvid till vad vi nu nämnt "människa". Men även efter den förvandlingen kände han sig grå om hjärtat och bad Kisha om ett möte med förvandlaren Död, vars konst årstiderna lärt honom att beundra. Och Kisha förband sig till bönhörelse: Nanoqke beordrades att gå till Mi'nika'ni se'pe (Menominifloden), där mötet arrangerats. Och där floden utfaller i Grönvik (Green Bay), där fann Nanoqke Ne'puas wigwam, Döds tjäll. Men Död befann sig på jakt, och Kino'u vaktade tjället. För honom öppnades Björnmänniskans hjärta. Slutligen blevo de två fosterbröder, och på gemensam lövbolster, under gemensamt tepitak kommo de att vila sig.

En gång, när båda återvände från jakt, som de företagit inom var sitt jaktområde, uppenbarade sig ett litet björn- och örnfoster bland löven i deras bädd. Ingen av paret medgav till den andre, att han haft med fostrets ditkomst att skaffa, men både Björnmänniska och Örnmänniska (örnen hade ock fått människohamn, som han dock ej förjämnan använde sig av), paret gladdes åt att få uppfostrarns göromål sig ålagt. Ej många årtionden därefter vart därför Björnörn nog utvecklad för sin del av tillvarokampen. Och Björnörn blev i vederbörlig tid stamfader för den del av menominitriben, som i sitt sköldmärke, sitt totem, för både björn och örn. Björnörningarna, som de kallas.

Detta var mänsklighetens första treenighet.

Björn, örn och Björnörn funno sig likväl ensamma; tråkig var deras tillvaro. Besvärlig ock, ty stordelen av det, de velat ha gjort, blev ogjort, ity av ej tillräcklig arbetskraft. Därför beslöts inväljandet av ännnu en medlem i människoförbundet, och härvid invaldes Nama'kuku, Bäver-kvinna. Hon befanns villig och skickslig att utföra grovarbetet, och så blev hennes avkomma, barnen, som hon gav till sin make, Björnörn. Deras barnbarn föra än i dag bilder av björn, örn och bäver som vapenmärken, totem.

Ett av Björnörns barn med Bäverhona bortgiftes i sinom tid med störsläktets drottning Noma'eu. Avkomman, som igenkännes därpå att de i sitt vapen tillagt en fisk till de övrigas emblemer, blevo fiskare, äro fiskare. Men en det parets son ingick äktenskap med Omas'kos, Älg; och från avkomman stamma menominiiternas medicinmän och visa. Överst i dessas heraldiska sköld, större än rästen av bilderna, och alltid i ljusblått, ses älgkronan, förnämligaste märket i en ättartavla.

Upp till den tiden hade allt gått väl för risätartrajben, för menominiiterna. Men så blevo Meqwai'o och Ota'tahia (varg och trana) invalda till medlemmar, och dessa två blevo omedelbart osams sinsemellan, och deras fiendskap kom i sinom tid att dela stammen i två partier, vargs parti och tranas. Anam' (hund), som var hela förbundets son, sökte visserligen hålla kivet på avstånd, men härutinnan lyckades han så sällan, att trajben än i dag firar samhällighetsdagarna med sång, musik, fanmarsch och gästabud, de stora "hundfäster", vars innebörd hållits främmande för vitfolk.

En gång framdeles skola Trana och Varg ingå vänskapsförbund och upphöra med sitt härjande kiv. Då skall lyckans sol igen te sig från menominiiternas himmel, och därefter förintas Sjukdom och Nöd. I det skedet uppgå vita och gula och svarta folk i menominitrajben, så fullständigt, att enbart Storande själv mäktar se skillnad mellan dem. Därpå följer den stora examensdagen, då Kishas härlige son med vårt folks vänaste mö, när Nahabeojo, jämte människoguden, han som själv gjort sig till manido, när dessa två hitlända som mänsklighetens slutexaminatorer. Med dem uppenbarar sig dödsrikets furste, Nanabeojos broder Chipiapos, vars domän ditintill är belägen under sjön Mi'kigan.

Efter sin slutexamen avtroppar trajben emot Asawiq'kana, lyckovärlden; ledd av Nanabeojoo, av Chipiapos, av Manäbush.

Då kvider jordens själ, då fäller hon avskedstårar.

Men innerst i hjärtat glädes hon ock, ty hon vet väl, att vi äro molekyler ur hennes hjärta och hjärna, äro hennes barn.

Och hon är fullt medveten, att vi, hon och menominis trajb, igen skola förenas, och då i strålande Blåvärld, i Akania.

Hennes själ, jordens själ, varav vi äro gnistor, var, är och förbliver Blåvärlds egendom, och det vet hon.

Banér.

VÄNSKAP.

Låt ej din nästa
Få hos dig gästa,
Så silt ditt bästa
Du genast ger!
Ibland en snara
Kan vänskap vara —
Ibland bor fara
I blick, som ler.
Men om du funnit,
När är förrunnit,
Att du har vunnit
En verklig vän,
Skall ej med kyla
Du längre skyla
Ditt hjärtas djupaste djup för den.

Ty livet lär det,
Att lyckligt är det
Och ljuvligt, när det
Oss bjuds en famn,
Där övergivna,
Av världen drivna,
Med seglen rivna
Vi finna hamn.
Fast glädjen rymmer
Och tungt bekymmer
Oss solen skymmer,
Givs dock en tröst:
Det är att gräva
Sig ned och kväva
Sin ångestgrät vid ett älskat bröst.

Oscar Stjerne.

ALLMÄNT NYTT.

I den svenska riksdagens första kammare väckte hr Ekman i Jönköping nyligen en motion, i vilken föreslås att riksdagen måtte antaga bestämmelser av innehåll att första kammarens ledamotsantal ökas från 150 till 170 samt att de sålunda nytillkomna 20 ledamöterna utses av k. m:t bland kunniga, erfarna, redliga och allmänt aktade män eller kvinnor, som minst 10 år varit verksamma i det allmännas tjänst såsom innehavare av tjänstebefattning eller förtroendeuppdrag och äro till kammaren valbara, sålunda 2 representanter för universiteten, 2 för prästerskapet, 2 för läroverk och folkskolor, 2 för domstolarna, 2 för verk och myndigheter, 2 för rikets försvar, 2 för näringsgrenar tillhörande handel, sjöfart och samfärdsel, 2 för jordbuket och 2 för samhällsgagnande verksamhet. Beträffande mandattiden torde en på 12 år vara lämpligast.

Varje flaska

— uppfyller det löfte, som berör yttersta gränsen av uppfriskande.
Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom åratal av populär uppskattning.
Begär det äkta genom fulla namnet
— tillnamn uppmuntra substitut.

THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG, MAN.
Made in Canada
Order a case from your dealer.

Drink
Coca-Cola
in bottles

Vi Betala Goda Löner

til män och kvinnor, under det de lära sig barberaryrket. Blott några få veckor fordras för att lära sig; goda platser vänta med $25 upp till $50 per vecka efter det Ni lärt, eller ock skola vi starta Er i Er egen affär. Hundratals svenska män ha lärt barberaryrket i våra colleges och ha nu sina egna barberstugor och poolrum. Arbeta inte hårt hela Ert liv, lär barberaryrket och starta i Er egen affär.

Besök oss eller skriv efter fri katalog.

HEMPHILL TRADE SCHOOL LIMITED
Huvudkontor: 626 Main St., Winnipeg.
(Näst intill Starland teater).

Barberarcollege: 220 Pacific Avenue, Winnipeg.
Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton och Calgary.

Hudar ## Pälsverk **Ull**

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa den till

Frank Massin
Efterskrif priser och fraktsedlar.
BRANDON, - - - - - MAN

OMÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar **lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder,** deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes **fritt i försegladt omslag** till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den pålitliga läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Suites 209-210, Chicago, Ill.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ogon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.

Murine Eye Remedy Co., Chicago

Läs våra annonser